

Basaltades

Jornades de Fotografia
Contemporània 2011

CASTELLFOLLIT DE LA ROCA

Que un dels pobles més fotogrènics i fotografiats del nostre país hagi estat escollit pels membres d'“OLOTOFOTOGRAFIA” com a seu d'algunes de les seves activitats anuals, em produeix una especial satisfacció.

No és fàcil per a un municipi petit col·laborar en esdeveniments artístics amb projecció internacional, com el que aquí es presenta. Per a nosaltres és un repte del que hem de sortir reforçats. Castellfollit de la Roca gràcies a aquestes jornades de fotografia contemporània, que confio que tindran continuïtat, comptarà amb un altre element de promoció a l'exterior i això és important.

La cultura i les arts no només són patrimoni dels que tenen més capacitat per organitzar coses o tenen més recursos. També es pot fer cultura, i de la bona, amb voluntat i il·lusió, com quedarà demostrat amb aquestes primeres “Basaltades” a Castellfollit de la Roca

Moisès Coromina i Soler

Alcalde

MIQUEL GALMES

“La Mirada Vertical”

Els nostres dos ulls estan pràcticament alineats de manera que el camp de visió resultant doni una imatge emmarcada horitzontalment. Quan el motiu a observar és vertical, és necessari un desplaçament vertical del crani per observar-lo com si fos una sola imatge. Però no és l'ull qui entrellaça les diferents imatges que es projecten sobre la retina al fer aquest desplaçament, és el cervell qui les acumula, processa i registra de manera que les recordem com una de sola. La fotografia permet que, aquest fenomen, es sintetitzi amb una sola mirada, mitjançant la utilització d'objectius que tenen un angle de cobertura igual o superior a la de l'ull. Normalment les càmeres que utilitzem tenen un format rectangular apaïsat. Per poder captar un subjecte que la seva composició visual és vertical, hem de fer la senzilla operació de girar la càmera. La principal característica de l'aparell emprat per fer les fotografies que presento, és la de poder obtenir imatges en un format panoràmic. Aquesta peculiaritat, aplicant la pràctica esmentada, m'ha permès realitzar la sèrie de fotografies que teniu davant vostre. Imatges on la verticalitat és la principal característica. El resultat d'aquest exercici és mirar el món que ens envolta des d'una perspectiva particular que espero poder compartir amb tu, espectador.

NY10S és una reflexió sobre New York i els seus habitants. La relació entre la vida quotidiana a Manhattan i l'omnipresència dels grans gratacels, representats pel World Trade Center (les Torres Bessones). Aquesta relació es va modificar en el mateix instant en què aquestes es van enfonsar. L'11-S i adquireix una nova dimensió, creant un abans i un després. L'exposició consta de dues àrees diferenciades, però interrelacionades entre elles. D'una banda la sèrie d'imatges amb persones que habitaven a New York un any abans del 11-S. Són imatges directes que reflecteixen diferents estrats socials i que, amb un estil fotoperiòdic, ens apropen a la quotidianitat.

A l'altra banda, l'autor ens proposa una zona central amb la presència física i conceptual de les torres, representades per dos elements verticals que suporten vuit imatges que mostren la puresa de línies dels edificis dissenyats per Minoru Yamasaki. Aquests elements es veuen reforçats en la seva base per una zona fragmentada que reflecteix la iconografia utilitzada pel Empire City Subway (ECS) de Nova York, a l'hora de planificar moviments en el subsòl de la ciutat.

Les dues àrees es juxtaposen i ens conviden a múltiples lectures que sobrepassen l'àmbit estrictament fotogràfic.

■ MARIETTE BARBIER - 20+1

20 poemes d'amor + 1 cançó desesperada. Vint maneres d'estimar a una dona, i només una d'oblidar-la. Les paraules de Pablo Neruda cobren vida a través d'aquesta sèrie d'imatges a mig camí entre la fotografia i la pintura, entre la realitat i la imaginació, en un lloc on els nostres ulls, les nostres mans i les nostres paraules es converteixen en un de sol per a acariciar els nostres desitjos.

■ VICENTE LACHEN - Azul

“Y yo recuerdo aquel bosque de árboles azules de los últimos otoños donde permanecer allí habría sido lo más fácil, una anterior fotografía anterior a mí mismo, como el presentimiento de que todo sería siempre igual y siempre distinto.

Y yo recuerdo aquel mar de la noche azul llegando con su lento oleaje de ramas tristes.

La libertad es el don de los que creen en ella.

El cielo transparente de imágenes aprendidas.

El cielo azul como en los cuadros de Matisse”.

■ **JÚLIA NOGUÉ** - Sense títol

“D’unes branques gruixudes en surten ramificacions, menys engruixides, i així successivament fins a arribar als branquillons més prims. Perdut l’eix, cal recuperar l’escorça i les arrels, amb el temps que ens queda viu.”

■ JOSEP GUIOLÀ

L'exposició consta de fotografies solars fruit de la recerca de l'autor, creant unes imatges úniques a partir del treball sobre paper fotogràfic en blanc i negre i sense aparells fotogràfics. El procés utilitzat passa per la recollida de plantes que s'exposen al sol premsades entre un vidre i un paper sensible a la llum durant un període de 3 a 48 hores. Es submergeixen en un bany de fixador i a continuació es poden banyar en un virador per tal de potenciar els colors.

■ KURT PETAUTSCHING - 6.25 mt.

6,25 mt. es un proyecto que dialoga con el fenómeno de la inmigración y plantea la posibilidad de abordar el tema por medio de estrategias y operaciones contemporáneas.

Hablar de los inmigrantes por ausencia, establecer una nueva gramática de representación excluyendo los protagonistas del "tema", a fin de generar un cuerpo visual alejado de estereotipos y convenciones. Focalizando la mirada en el espacio que disponen, lugar destinado, como receptáculo y matriz de anhelos y sueños de una vida mejor.

Configurar un universo alegórico a partir de la ausencia, crear un archivo del espacio, una arqueología distante.

■ **ENRIC SERRANO** - Reflexes Marins

L'observació, la brisa i la llum, són els motius que van fer que prenguéssim les fotografies que formen l'exposició.

Fotos digitals, que no han estat manipulades, els colors són propis de la direcció de la llum i de l'hora en què van estar fetes.

■ JOAN PUIGDEMONT, PUTXY.

Després de molt de temps lluitant per fer un racó a la fotografia com a tècnica, t'adones que darrera de totes aquests afers sempre hi ha una qüestió primordial i molt més important que qualsevol altra cosa, transmetre els sentiments, des que en el maig de 1993 vaig fer la meva primera exposició de fotografies en aquest mateix indret, no he deixat de treballar un tema comú, la dona.

El respecte i l'admiració que em mereix, fa que no sàpiga expressar-ho en paraules si no en imatges, per això deixo les paraules pels qui realment les saben fer.

Verte desnuda es recordar la Tierra.
La Tierra lisa, limpia de caballos.
La Tierra sin un junco, forma pura
cerrada al porvenir: confín de plata.

Verte desnuda es comprender el ansia
de la lluvia que busca débil talle
o la fiebre del mar de inmenso rostro
sin encontrar la luz de su mejilla.

La sangre sonará por las alcobas
y vendrá con espada fulgurante,
pero tú no sabrás dónde se ocultan
el corazón de sapo o la violeta.

Tu vientre es una lucha de raíces,
tus labios son un alba sin contorno,
bajo las rosas tibias de la cama
los muertos gimen esperando turno.

Federico García Lorca

🗨️ **JOAN PUIGDEMONT, PUTXY.** - Nu-ats

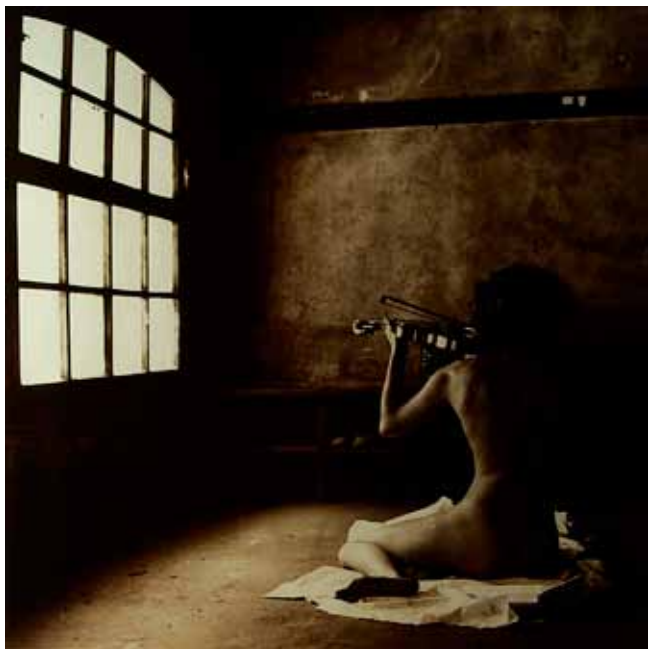
■ JOAN PUIGDEMONT, PUTXY. - [Oblits](#)

■ JOAN PUIGDEMONT, PUTXY. - [Floralia](#)

■ JOAN PUIGDEMONT, PUTXY. - *Oblits efímers*

■ JOAN PUIGDEMONT, PUTXY. - Sons

■ EDUARD MASDÉU - Un Vol Per La Garrotxa

Per mi, les vistes aèries són una de les millors maneres de poder gaudir de les meravelles de la comarca .

Aquest és el motiu que em mou a mostrar un recull fotogràfic de diferents indrets de la Garrotxa. Donant així una oportunitat a molts de veure, el que només uns quants podem.

■ **CARLES SITJAR** - *Metamorfosis*

Metamorfosi és una aproximació humil i no massa original a un tema ja vist: les flors. Que sigui un tema mil vegades vist no impedeix per part del fotògraf la sorpresa renovada, i enlluernada, de les formes i els colors.

■ ENRIC CARRÉ - Records

M'assec i em poso les sabates, ara respiro el silenci de quan s'està bé amb un mateix.

Els records em pentinen la memòria i els pensaments, si parlessin, farien una gran cridòria.

■ SANDRA MARTORELL - Temps de viatges

La col·lecció que mostra és fotografia pura. Es tracta d'un treball fet amb emulsió líquida sobre paper de gravat, en el qual oblida l'ús del digital i dels programes de retoc, per fer una creació totalment artesanal.

En ella presenta els viatges com una acció intimista en què hom tracta de retrobar-se amb si mateix, tot fent una mirada introspectiva en l'èxode al seu jo més profund. Així l'artista viatja arreu d'Europa on va trobant algunes claus i senyalitzacions que la reconduïxen pel camí de la seva pròpia existència, al ritme frenètic de la vida mateixa i de les pinzellades de l'emulsió a través de les quals s'impregna la imatge fotogràfica en el paper.

■ **CAROLINA CORTÉS** - " *Caleidoscopio* "

El cuerpo y la carne fulminada que desprovista de vida y descontextualizada nos deja ver su crudeza, aunque al igual que la naturaleza nos muestran un punto de partida donde volver a empezar.

Un nuevo ciclo comienza con estas composiciones, presentando un nuevo comienzo para la materia, en fragmentos inversos, desprendimientos concisos que conforman estas nuevas realidades que dan inicio a una nueva forma de vida.

■ IRAMA GOMEZ - Paisaje Primordial

El proyecto Paisaje Primordial son una serie de fotografías de vitrinas, una mirada al glamour, al ambiente que envuelve la moda y su acercamiento irremediable al mundo real. El vidrio que separa los escenarios creados con maniqués y ropas funcionan como espejo, en su superficie los individuos se ven reflejados, cargando de significados a los productos exhibidos y se construyen de esta manera una identidad personal y social específica.

Los productos devenidos en deseos proveen todo el material para la actuación en el espectáculo del consumo, al proporcionar las máscaras con las que las personas adquieren sus distintas identidades. El consumidor real se convierte en consumidor de deseos y la mercancía es ese deseo convertido en realidad.

■ Efthymia Zymvragaki

El drama doméstico, injertos, útiles y funcionalidades.

Estas escenificaciones, arrancan su memoria de obras de teatro absurdo (Ionesco), del drama doméstico (Tolstoy), la literatura de Dostoievski. Lo que el lenguaje presintió al comenzar el siglo XX y de lo que la novela contemporánea se alimentó, lo que A. Terzakis llama la "angustia de la comodidad aterrorizada". El medio fotográfico contemporáneo visualiza, halla en lo escenificado las mismas consecuencias y entre lo invisible de la realidad psíquica y el registro ilusorio de la realidad externa, encuentra los indicios para un lugar intermedio.

■ **FRANÇOIS CARBONELL** - *Au-delà du mur d'eau*

Fuera hace frío pero buen tiempo.

En el interior, el agua que corría me llamó la atención.

Estoy frente a una pared de agua. Hay en esta cortina translúcida toda la atmósfera y la poesía de un aguacero de verano.

El movimiento al azar de agua crea un ambiente propicio para despertar suavemente todos mis sentidos. Mi pensamiento fotográfico surge.

La imagen relajante del agua altera y perturba mi visión primaria.

Este marco esbozado por este escurrimiento irregular, me ofrece una nueva percepción del decorado. Entre distorsión y reflejos, cruzo la pared para pasar a imagen ese agua ...

■ MARTI ARTALEJO - Metamorfosis

Metamorfosis. **1.** Canvi pel qual una cosa perd la seva forma natural per a prendre'n una altra. **2.** Forma resultant d'aquest canvi. **3.** Canvi de forma, estructura, etc., que experimenta una persona en el desenvolupament de la seva vida. **4.** Canvi complet d'una persona o cosa quant el seu caràcter, exterior, etc. Quina metamorfosi, d'ençà que és mort és tot un altre.

■ GABRIELE FRISCIA - Entre Luz Y Materia

Luz y materia, materia y luz son los dos núcleos de inspiración de estos fragmentos de series fotográficas que se presentan en esta exposición. Una luz de espacios íntimos, no solo porque el lugar de indagación es la casa propia, sino por dar con estas obras una imagen "íntima" de la luz, una luz que te pertenece.

La materia es la contraposición a la intimidad y el centro de lo que denomino "Fotografía Accidental", núcleo de la mayoría de mi producción fotográfica. "Accidente", suma o cúmulo de hechos que sin una relación lógica se suman con el pasar del tiempo; vivencias, acciones y reacciones que transforman la materia, moldean el Objeto fotografiado.

"Accidente" como "Encuentro", "casus belli", la chispa que da fuego a la pólvora de la inspiración. Las piezas son extractas de "Riflessi in negativo", "Ocho autoretratos", "& days in London" y piezas sueltas de otras tantas series.

■ **GABRIELLA CARRERA** - *La plaza de papel.*

En Maracay, Venezuela, sobrevive una pequeña Plaza de Toros, en ella vive su cuidador, cuya pasión la va apagando el pasar de los días, apenas aferrado a un montón de añejas notas de prensa e imágenes, enfrenta cada corrida como una de las últimas, cada una más decadente que la anterior, con los trajes más vencidos y una lucha entre la bestia y el hombre que a ratos se pierde entre comentarios absurdos desde las tribunas. La plaza de papel pretende reflejar esa decadencia del espectáculo taurino en Venezuela a través de sus protagonistas.

■ **LAURA BASAGAÑA** - London'10.

Freshimage presenta su última exposición: London'10. Un trabajo fotográfico que nos introduce en la cosmopolita ciudad de Londres, su gente y su cultura. Las imágenes muestran los símbolos más carismáticos de la capital londinense a través de fotografías en blanco y negro combinadas con referentes a color.

Un trabajo hecho por Laura Basagaña en su último viaje a Londres.

PATROCINA:

ORGANITZA:

COL·LABORADORS:

cafeteria l'orfeo

Diputació de Girona